

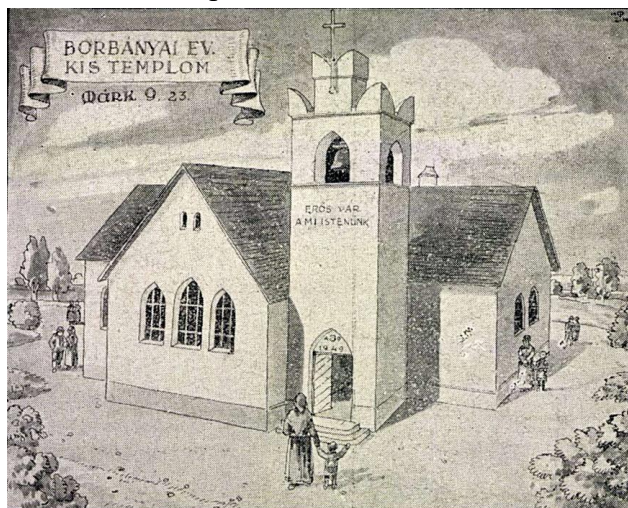
Jó az Úr és kegyelme végtelen

A borbányai templom 75 éve lett fölszentelve

Már a **Délszabolcsi Evangélikus Egyházközség** első két lelkészének beiktatásakor, **1939. január 29-én, elhatározta a borbányai templom építését** az ünnepi közgyűlés, ezzel a megrendítő indoklással: „... tudatában van annak, hogy a feladat, amelyre vállalkozik erején felőli, mert itt a legkiáltóbb a szegénység és ínség, de itt a legsürgősebb a segítség. Bízik az egyház Urának megsegítésében, mert már eddig is érezte, hogy minden lehetséges a hívőnek, s mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Ebben a hitben indul el, hogy hitével és hite alkotásával az Isten dicsőíttessék, kinek legyen mindenkor, dicséret és hála.”

A templom utáni vágnak korábbi nyomai is voltak. Ezt így idézte föl Megyer Lajos lelkész úr: „*†Adamovics Mihály napszámos presbiterünk már előbb félre tette keresetének egy bizonyos százalékát és mint az építendő templomalapot gyűjtögette éveken át. Példája nem maradt hatás nélkül a többi híveinkre sem, ... hiszen a talaj a szívek mélyén elő volt már készítve, s egyre újabb és újabb ösztönzéseket kapott a két másik templomépítés példáiból. A templom utáni vágy túljutott a kis gyülekezet határain, s ennek egyik dokumentuma †Möesz Béla volt városi főjegyző telek adománya a második kapun. A hívek boldog örömmel vették az adományt, de már akkor felvetődött az a kívánság, hogy a templomot a kövesút mentén építsük meg. A mai telek elnyerésére híveink több ízben tettek is lépéseket. Komoly ígéreteket kaptak erre a mai telekre, véglegesen azonban ezt a telket a földbirtok rendezés során 1949. márciusában kaptuk meg hivatalosan és okmányoltan, az államtól.*”

1940-ben a gyülekezet a geszterédi harmónium alap felhasználásával harmóniumot szerez be, 1942-ben pedig Sándy Gyula műegyetemi tanár elkészíti a 3 részből álló tervet. A gyülekezet beszerzi az építéshez szükséges követ és meszet. Adományokkal és megajánlásokkal annyira jutnak, hogy 1944-ben el akarják kezdeni az építkezést. Azonban közbejött háború, majd az infláció. Annyit sikerült még elérni, hogy a templomalapból fát szereztek be, amelyet – nagy nehezen megmentve – föl tudtak használni az építkezésnél s a kerítésnél. Ismét Megyer nagytiszteletű urat idézem: „*Már úgy látszott, hogy a régi terv, örökre terv marad, Isten kegyelme azonban*

másképpen határozott felőlünk, s amikor emberileg a legreménytelenebb volt a helyzet, akkor ajándékozott meg az Úr 22.000 Ft. államsegéllyel, amely azután lehetővé tette, hogy az 1948.as jubileumi esztendő a templomépítését felelevenítő elhatározását, tettekre váltsa fel.”

Az elnyert támogatás nyomán **1949. szeptember 11-én** letehetette Dr. Vető Lajos püspök a templom **alapkövét**. Balczár István adta a szakmunkásokat, a segédmunkát pedig a gyülekezet tagjai végezték: **november 11-re** elkészítették a falakat, a boltíveket, sőt felhelyezték a betonkoszorúkat is. Amikor ez a munka befejeződött, akkor anyagilag igyekeztek felkészülni a folytatáshoz. Kérő szóval fordultak az ország evangélikusaihoz is. A munkát 1950 őszén folytatni tudták. A templomra ekkor tette föl a tetőt Jakab Menyhért ácsmester és a palát Dinnyés István palafedő mester. A bádigos munkálatokat Barcsik János végezte, a tűzfalakat Hraskó János, a külső fugázásokat pedig Henszel Mihály készítette el (ez a szakasz december 22-én ért véget). Megint Megyer Lajost idézem: „*A téli időt híveink önmagunk végig gyűjtésére használták fel. Példájukat követték a nyíregyházi hívek, a közösség tagjai, akik nemcsak lelki, de igen jelentős anyagi segítséget is nyújtottak templomépítésünknek. Támogatásukkal párhuzamosan bekapcsolódott az áldozatvállalásba délszabolcsi egyházközségünk valamennyi gyülekezete ... Isten olyan gazdagon áldotta meg ezeket az önkéntes adakozásokat, hogy megkezdhattük az építkezés harmadik szakaszát ez év*

március 20.-án ... A munkálatokat mindig úgy adtuk ki és akkor, amikor már megvolt rájuk a fedezet. Így ebben az esztendőben készült el a menyezet, a belső vakolás, torony, padozat, festés, belső berendezés stb. A kőműves munkálatok végzői: Répánszki András és Henzsel Mihály voltak. Festő munkát Lehoczki János végezte. A freskót Zalai Szalai Pál festőművész tanár festette. A lakatos munkálatok elkészítője Gutján Lajos volt, míg az asztalos munkálatok vezetője Vrabély András ... Dolgozott itt mindenki, férfi, nő; ifjú öreg egyformán. Nevük Isten előtt mind nyilván van ... Egyet meg kell említenem Margócsy Emil felügyelőnkét, akit az Úr adott mellénk szívével, szolgálataival együtt: Istennek legyen érte, de valamennyi névtelen, de szívével munkás két kezével dolgozó testvérünkért hála és magasztalás.” A kétkezi munkákból rendkívüli módon kivette a részét Megyer Lajos bácsi is! Megint az ő mondatai következzenek: „Istennek sok áldott eszköze volt itt, akiket az építés érdekében mozgósított, így gondolni lehet és kell püspök urunkra, a református testvérekre, és sok más névtelen támogatóra és segítőre adakozóra, akiket az Úr hiveink mellett áldott eszközökül használt fel arra, hogy a belső berendezés mellett a kerítés elkészítésének nagy munkájába is belefoghattunk. A kerítés elkészítését Krajecz András hittestvérünk végezte. Nagy segítséget nyújtottak az önkéntes munkavállalkozások, amelynek során Ferenczy Mihály mérnök, Fazekas László, Sándy Gyula tanár – neki az 50. tervezett temploma volt ez, vetem közbe –, Kovács András villanyszerelő, nyíregyházi közösségek tagjai állnak előttünk.”

Az 1951. szeptember 2-án tartott **templomszentelési istentiszteleten** – az augusztus 31-i állapot szerint – összesen 104.225,90 Ft bevételről és 100.789,68 Ft kiadásról számolhatott be a templomépítő lelkipásztor; és így zárta a beszédét: „Isten nagy dolgot tett velünk és ezért örvendezünk és áldjuk az Ő nevét, mert jó az Úr és kegyelme végtelen.”

Azóta 75 év telt el. Nemzedékek váltották egymást. A sok templomépítő kéz elporladt már... Z. Szalai Pál freskói helyett 1992 óta más falfestmény látható az oltárnál: *Kolozsvári Lajos* és *Tóth Lajos* erdélyi festőművészek készítették. A gázfűtés is be lett vezetve (a cserépkályha mellett) a '90-es évek közepén.

Magam 2001 novemberétől szolgáltam rendszeresen ebben a templomban, de – milyen **különösek Isten útjai!** – az első igehirdetésem még 1975. július 27-én hangzott el itt. Az utóbbi 25 évre tudok közvetlenül visszatekinteni, s számba venni néhány fontos történet: – 2002-ben a **vezetékes vizet** hozhattuk be a templom telkére, 2 új kis **csillárt** szerelhettünk fel *†Fazekas Sándorral*, hogy esti istentiszteleteken, evangélizációkon is jobban lehessen látni, valamint a padokra **szivacspárnákat** készítettünk, közvetlen adakozás nyomán. – 2011-ben megvalósult az **új kerítés** és elvégeztük a templomon a legszükségesebb külső javításokat: némi **faljavítás** történt, **új kereszt** került a kis toronyra és **ereszcsatorna** a tetőre. A 60. évfordulós **ünnepségen** Dr. Fabiny Tamás püspök úr a 106. Zsoltár 47. verse alapján hirdette Isten ígését: „Segíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged!” – 2018-ban a templom telkére építendő **gyülekezeti terem és vizes blokk tervei** „hoztak lázba” minket: májusban megtörtént a talajmechanikai vizsgálat, június elején az építésügyi helyszíni szemle is; az egyház megkapta az építési engedélyt, július folyamán az elektromos és gépészeti tervek is elkészültek. Sajnos, akkor mégsem valósulhatott meg ez az építkezés. – Viszont 2018 novemberében elkezdtek a havi 4. vasárnapi **családi istentiszteletek** sorát! – 2019-ben megtörtént a veszélyessé vált **elektromos vezetékek** szükséges cseréje. – 2020-ban pedig *Jónás József*, *†Oláh István* és *Szegedi Sándor* jelentős önkéntes munkájával megvalósult a templom **belső festése**, és elkészült az **új bejárati ajtó** is. – Az utóbbi években az új, **vezérelhető gázkonvektorok** beszerelése volt nagyobb fejlesztés.

Csoda ez a kis ékszerdoboz templom! Hála az ÚRnak érte!

– Csoda, hogy **fölépülhetett**, a legvadabb *Rákosi*-időkben, és áll mindmáig!
– Csoda, hogy **nem égett le** 2018. október 10-én, amikor egy hibás elektromos kötés – a villanyóra fölött, kb. 20 cm-re a deszkafödémről – füstölni, majd lángolni kezdett!
– Csoda, hogy ma is van itt egy **kitartó**, kis gyülekezet, **nyaranta gyermekmissziós** alkalmakat tartunk, és hétről-hétre **összejövünk Isten ígéjéért! SOLI DEO GLORIA!**

Adámi László